

Aanmelden bij de Filmacademie...? Kansloos.

< Tim Oliehoek en zijn vader

Vader: *Heb je nog nagedacht of je ook automonteur wil worden net als ik?*

Zoon: *Ik wil later regisseur worden.*

Vader: *Toneelregisseur?*

Zoon: *Nee, filmregisseur. Ik wil actiefilms maken.*

Vader: *Oh oké, een soort nieuwe Paul Verhoeven?*

Zoon: *Ja zoiets ja. Lijkt me echt zo cool als dat je beroep is.*

Vader: *En hoe ga je dat doen dan, in Nederland is toch helemaal geen geld voor dat soort films. Bovendien vindt iedereen Nederlandse films heel nep.*

Zoon: *Als ik mijn school af heb ga ik gewoon naar de filmacademie.*

Vader: *Hahaha. Maar zitten ze daar wel te wachten op iemand die actiefilms wil maken.*

Daar maken ze toch alleen maar van die vage dingen?

Zoon: *Ik ga het gewoon proberen.*

Vader: *Maak eerst maar is je school af en dan zien we dan wel verder.*

Zoon: *Ja en ik ga ook alvast een actiefilm maken, zodat ik aangenomen kan worden op de filmacademie.*

Vader: *Hahaha. Eerst een film maken, en dan naar de filmacademie. Hoe ga je dat doen dan?*

Zoon: *Nou gewoon, heel veel mensen regelen, bellen, filmen, monteren.*

Vader: *Ik vind het prima, maar je school is wel belangrijker.*

Zoon: *Snap ik, maar ik ga het gewoon 's avonds en in de weekends aan werken.*

Tim Oliehoek groeide op in een klein dorp (Stompwijk) en zette op zijn 17^e jaar een hele filmproductie op samen met de wijk en inwoners van het dorp waar hij woonde. Tegen alle wetten van het filmmaken en het gedachtegoed van kunstacademies in, leverde hij de actiefilm in als toelating voor de filmacademie, hij was amper 18 jaar. Maar hij had een droom en was zo overtuigd en gedreven om dat te realiseren. Een combinatie van talent, doorzettingsvermogen en bluf zorgde ervoor dat hij wél werd aangenomen bij de filmacademie en kon bewijzen dat hij talent had. Had hij geluk?

Mijn boodschap is: hoe komt het dat de aanmeldingsprocedures voor de Filmacademie (kunstonderwijs in het algemeen) zo gecompliceerd en eenzijdig zijn? Zo vaak heb ik studenten vanuit het MBO afgewezen zien worden, op de Filmacademie, maar ook voor de HKU. En waarom vinden we eigenlijk het zo belangrijk om bij dat elite clubje aan de academie te horen?

Je hoeft niet altijd in een artistiek hokje te passen, anders te zijn of aan de etiketten te voldoen, of je persoonlijke leed te delen. Toch? Nee, soms moet je gewoon gaan voor je droom en niet opgeven, zoals Tim.

Waar een wil is, is een weg...